Р Е Ш Е Н И Е
№ 2245

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **1157** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място], чрез юрисконсулт Л. срещу решение /без номер/ от 27.09.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4828/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 98 състав, с което е отменено наказателно постановление № 403/21.12.2011 г., издадено от Заместник-директора на ТД на НАП, [населено място].

С оспореното НП на А. С. Г. от [населено място], на основание чл. 180, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2855,51 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че направените от първоинстанционния съд правни изводи противоречат на материалния закон и на установените по време на производството факти. Инвокирани са доводи, че задълженото лице не е изпълнило законовото си задължение, при реализирани приходи от повече от 50 000 лева да се регистрира по ЗДДС, поради което направените, след тази дата доставки подлежат на облагане, съгласно нормите на същия закон. Безспорно е установен размера на прихода, поради което правилно административно-наказващият орган е изчислил размера на наказанието, което съответства на дължимия данък.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от

юрисконсулт О., който поддържа жалбата.
Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат С., който оспорва жалбата. Допълнителни доводи са изложени в писмен вид.
Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.
Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Първоинстанционният съд е приел, че със заповед за възлагане на ревизия № 1110331/03.09.2011 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП С., офис „П.” е било възложено извършване на ревизия на А. С. Г. за определяне на задълженията по ЗДДС. Органите по приходите са приели, че съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС лицето е следвало да подаде Заявление за регистрация по ЗДДС до 14.12.2010 г. Такова заявление не е подадено, а Г. е била регистрирана по ЗДДС считано от 04.05.2011 г. По силата на чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите.
Ревизионното производство е приключило с издаването на РА № [ЕГН]/23.12.2011 г., с който за лицето са определение допълнителни публични задължения по ЗДДС в размер на 2933,73 лева главница и 260,08 лева лихви.
Събраните доказателства са мотивирали служителите на ТД на НАП да направят извода, че Г. не е изпълнила задължението си да начисли данъка във визираните в закона срокове, поради което и на основание чл. 180, ал. 1 от ЗДДС е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 403/02.12.2011 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.
В законоустановения тридневен срок са постъпили писмени възражения.
Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.
СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган не е приложил правилно закона, поради което е отменил оспореното НП.
Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: Съобщение за постановеното решение е било изпратено на касатора и същото е получено на 25.10.2012 г. от главен специалист Н.. Жалбата е подадена чрез СРС на 08.11.2012 г. /вх. № 47306/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна

страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Районният съд не е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Изложени са подробни мотиви, чрез които е даден отговор на наведените от страните доводи. Същите се споделят от състава на АССГ, разгледал жалбата, поради което не следва да преповтаряни.
По силата на чл. 180, ал. 1 от ЗДДС, регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лева. В разглеждания случай, определяйки размера на наложеното наказание административно-наказващият орган се е позовал на възложената със заповед № 1110331/03.09.2011 г. ревизия. Както беше отбелязано, размерът на данъка, установен с ревизионния акт е 2933,73 лева, поради което административното наказание „глоба" в размер на 2855,51 лева е наложено е в нарушение на разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН.
По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че същата е неоснователна, поради което оспореното решение е следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 27.09.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4828/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 98 състав.
Решението е окончателно.